

i pod koniec tegoż stulecia opublikowanym *Zarysie dziejów kaznodziejstwa w Kościele katolickim* J. S. Pelczara nie doczekaliśmy się żadnego większego opracowania. Wprawdzie ukazało się sporo studiów szczegółowych, traktują one jednak zwykle albo wybranego autora (np. Skarga), albo wybrane zagadnienie (postyllografia) i nie dają obrazu całości.

A przecież badacze naszej piśmienniczej przeszłości zgodnie orzekają, iż stanowi ono ważne dopełnienie naszej wiedzy o przeszłości Polski i to nie tylko religijnej. Tak więc z dużą radością należy powitać dwutomowe dzieło ks. Kazimierza Panusia *Kaznodziejstwo w katedrze krakowskiej*, obejmujące odpowiednio dzieje *Od początków do czasów rozbiorów* oraz *Okres niewoli narodowej 1795—1918* wydane w Krakowie w 1995 roku w serii skryptów uczelnianych Wydziału Teologicznego PAT. Wprawdzie autor we wstępie skromnie zaznacza, iż: „Niniejsza publikacja stanowi pewien przyczynek do historii kaznodziejstwa polskiego [...]. W swym założeniu książka ta jest bardziej rekonesansem po zawiłościach wiedzy o kaznodziejstwie wawelskim niż monografią syntetyczną tytułowego tematu” (t. I, s. 16), to należy tę deklarację potraktować bardziej jako *captatio benevolentiae* niż faktyczny stan rzeczy.

Otrzymaliśmy bowiem solidne opracowanie rzeczywiście tej, „jakże specyficznej dla narodu polskiego ambony”. Dzięki przejrzystemu podziałowi, odpowiadającemu chronologii przyjętej w historii literatury oraz swoistym hasłowo ujętym przedstawionym najwybitniejszym przedstawicielom poszczególnych epok może czytelnik zapoznać się z niezwykle fascynującą historią ambony skupiającej najważniejsze wydarzenia z historii naszej ojczyzny.

Ważnym dopełnieniem obu tomów są aneksy przynoszące zestawienie kaznodziejów krakowskiej katedry oraz bogate wypisy najbardziej znaczących tekstów. Dzięki tym tekstom źródłowym czytelnik sam może sprawdzić nośność tekstów z przeszłości.

Na pokreślenie zasługuje tej przejrzyste rozwiązanie graficzne, a zastosowanie „ramek” z wybranymi fragmentami najcelniejszych fragmentów czyni lekturę nie tylko pożyteczną, ale i przyjemną. Należy sobie życzyć, by przykład ks. K. Panusia stał się zaraźliwy i zachęcił kolegów-homiletów do podobnych przedsięwzięć wydawniczych, które z całą pewnością uczynią studia homiletyczne zajęciem wielce zajmującym.

Kraków

KS. STANISŁAW OBIREK SJ

Fides, Biuletyn Bibliotek Kościelnych. Nr 1 (1995) Kraków.

Należy powitać życzliwie nowe czasopismo, jakie ukazało się na naszym horyzoncie wydawniczym. Jest to biuletyn Federacji Bibliotek Kościelnych, redagowany przez zarząd tejże Federacji, na czele którego stoi ks. dr Jan Bednarczyk, dyrektor Biblioteki Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie. W omawianym numerze zostały pomieszczone dokumenty dotyczące powstania Federacji, jej zadań i struktury. Mamy tam również opracowania tematyczne związane z komputeryzacją zbiorów bibliotecznych. Adres biura Federacji: 31-003 Kraków, ul. Podzamcze 8.

Red.